

за славяното на Млада Бога, момчетата удрятъ съ дрѣ-
новитѣ си прѣчки по прага на кжщата и викатъ :

Тъкъ, тъкъ, тъкъ!
Да се роди, да се роди,
Дека рало ходи,
Дека ходи и дека не ходи.

Следъ отговора „аминъ, дай Боже“ тѣ влизатъ въ
кжщи, бъркатъ огъня въ огнището и изричатъ разни
благословии.

Денетѣ отъ Бждни вечерь до Нова Година се на-
ричатъ *мръсни* или *погани* дене, защото не се съблюда-
ватъ поснитѣ срѣда и петъкъ, но обикновено ги про-
дължаватъ до Богоявление. Презъ това време не ператъ
дрехи, защото водата, бидейки замръсена, не била още
кръстена; женитѣ не си миятъ главитѣ и не си плетатъ
коситѣ. Мжжъ и жена не трѣбвало да се събиратъ, за-
щото ако се заченяло дете отъ това, и детето бжде
мжжко, то хайдутинъ щѣло да стане; ако ли бжде мо-
миче, щѣло развратно да бжде, магьосница или друга
подобна. Ако ли презъ тѣзи дни се роди дете, трѣбвало
да се зематъ особени предпазителни мѣрки: щомъ се
роди детето, веднага три жени зематъ вълна, отиватъ
при куминя, изпридатъ я и изтъкаватъ и ушиватъ ризка,
въ която обличатъ детето, щомъ го окъпятъ. Има даже
и пѣсни за това :

Казватъ ми, мале, думатъ ми,
Че си ме родила на Василь,
На Василь, мале, на Бждни вечерь,
Та не си ми, мале, ушила,
Ушила, мале, ризата;
За това ме, мале, днесъ либятъ
Четирдесетъ змейове.

Презъ мръснитѣ дене ходятъ *джамали*, маскирани
лица представляващи образитѣ на различни животни. На
нѣкои мѣста ходи *Бързай* — човѣкъ представляващъ жи-
вотно на четире крака, но съ голѣмъ птичи клювъ на
глава украсенъ съ кърпи. Той се води отъ *дервишъ*. Тия
маски ходятъ да правятъ смѣхурии, събирайки прино-
ношения.